Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda Aurea - Cod. Aug. perg. 256

Jacobus <de Voragine>

[S.l.], [14. Jahrh.]

De abbate Agathone

urn:nbn:de:bsz:31-66161

Visual Library

querens. Tandem illa ad eius cellam perveniens fo-
ris autem hostium celle invenit et se ad eius
pedes prostravit. Ille autem cum indignatione ait:
[S. faciem meam] vide, inspice. Illa autem pre confusione et
verecundia faciem eius non aspiciebat. Cui senex:
Quomodo tu mulier cum sis tantam navigationem
facere presumpsisti? Ecce nunc Romam redibis
et quia abbatem Arsenium vidisti aliis mulieribus
enarrabis et ille similiter venient ut vi-
deant me. Et illa: Si dante Domino Romam redie-
ro nullam hic venire permittam, sed saltem obsecro
ut pro me ores et mei memor sis semper. Cui
ille: Oro Dominum ut deleat memoriam tuam
de corde meo. Et illa audiens turbata in
civitatem veniens et pre tristicia febrica-
tur cepit. Et archiepiscopus audiens ad eam con-
solandam accessit. Illa autem dicebat:
Ecce ego tristicia morior. Cui archiepiscopus:
Nescis quia mulier es et inimicus per mulieres
sanctos impugnat, et propterea senex hoc dixit.
Nam pro anima tua semper orat. Et sic consolatione re-
cepta cum gaudio ad propria remeavit.
Refert alius pater, quod cum discipuli eius dixissent:
Senuisti, abba; accedamus pater ut mittamus mi-
nistrum. Ille ait: Ubi non est mulier ibi eam mittite
ei discipulis. Et ubi est locus in huius mundi
terra non forte solitudo. Et ille: Quia me in soli-
tudinem tolletis. Cum vero soror sua ve-
stem tetigisset, ille
manus suas pallio involvit. Cui illa:
Quare sic operuisti manus tuas? Et il-
le: Corpus mulieris ignis est et ex eo quod te tan-
gebam aliarum feminarum memoria in
meo animo veniebat. Arsenius per totum
tempus vite sue sedens ad opus manuum suarum
pannum habebat in sinu propter lacrimas que crebro
de oculis eius cadebant. Totam noctem insompnem
ducebat. Mane autem cum pre natura lassi-
tudine dormire vellet dicebat sompno:
Veni serve male. Et surripiebat parum sompni
sedendo et statim surgebat. Dicebat
quod sufficit monacho si dormierit una
hora, si tamen pugnator est. Cum quidam senator arsenius(?)
nobilissimus senator moriens et te-
stamentum faciens magnam hereditatem Ar-
senio dimisisset, [magistrianus] predictum testa-
mentum ad eum detulit. Quod ille accipiens vo-
luit illud scindere. Magistrianus autem pedibus
eius provolutus rogavit ne faceret, quia
caput eius perderet. Cui Arsenius: Prius mortuus
sum quam ille; ipse autem cum mortuus sit, quomodo
me nunc fecit heredem? Et remisit testamentum,
nil accipere volens. Audivit vocem sic
ad eum dicentem: Veni et ostendam tibi
opera hominum. Et duxit eum in quendam locum ostenditque
ei ethiopem incidentem ligna et facientem
sarcinam grandem quam portare non poterat, et
tamen ligna incidebat et ad sarcinam ad-
debat, et hoc faciebat diutius. Ostendit
ei rursum hominem haurientem aquam de lacu
et effundentem aquam in cisternam perforatam, que aqua
refundebatur in lacum. Et iterum ostendit ei tem-
plum volentes et ostendit ei templum et du-
os viros in equis portantes lignum per transver-
sum. Volentes autem intrare templum non poterant
eo quod lignum in transversum portarent. Et
exposuit dicens: Hii sunt qui portant quasi iu-
gum iustitie cum superbia et non humiliantur propter
quod remanent foris regnum Dei. Qui ligna in-
cidit homo est in peccatis qui addit iniquitatibus in-
iquitates. Qui autem aquam haurit homo est bona opera
faciens, sed quia cum eis sunt permixta mala, per-
dit opera sua. In vespere sabbati venien-
te dominica relinquebat post se solem et
extendebat manus suas ad celum donec
mane diei dominice sol ascendens faciem eius
illustrabat et sic residebat. Hec in vitas
patrum.

De abbate Agathone

Agathon abbas per triennium lapi-
dem in os suum mittebat donec tacere

mente dilexit. ¶ Alius quidam frater cum intrasset re-
ligionem dixit intra se. Tu et asinus unum es-
tis. Sicut enim asinus vapulat et non loquitur in-
iuriam patitur et non respondet sic et tu. ¶ Alius
quidam frater a mensa expulsus non respondit. Post-
modum sic hoc interrogatus ait. Posui in corde
meo quod assimilis sum cani qui cum fugatur egre-
ditur. Interrogatus Agathon que virtus habet
plus laboris. Respondit. Puto non esse tale
laborem quale orare deum. Semper enim inimici sp-
laborant eius orationem interrumpere. Semper in cete-
ris laboribus homo aliquam requiem possidebit
orare autem opus habet magni certaminis.
¶ Interrogavit Agathon quidam frater quomodo
in cum fratribus habitare cum fratribus habitare
debet. Ait. Sicut in prima die et non assu-
mas fiduciam. Non est peior passio quam
fiducia. Genitrix enim est omnium passionum.
Dixit idem. Iracundus etsi mortuos sus-
citet non placet alicui nec deo propter iracundiam
suam. ¶ Frater quidam iracundus intra se ait. Si
solus habitarem ad iram non tam cito moverer.
Cumque autem iret cum urceolum aqua im-
pleret versatum est. Implevit iterum et ver-
satum est. Tertio implevit et versatum est. Et commotus
est furore fregit vasculum. In se autem
reversus cognovit quod ab eodem demone
iracundie sit illusus. Et dixit. Solus
sum et tamen ira me vicit. Revertar igitur ad
congregationem quia ubique labor et ubique patientia
et adiutorium dei opus est. ¶ Erant autem
duo fratres qui multis annis invicem commora-
ti numquam ad iracundiam potuerunt provo-
cari. Quadam autem vice dixit unus alteri.
Faciamus et nos litem sicut homines de mun-
do faciunt. Et ille respondit. Nescio quo-
modo fiat lis. Et dixit frater. Pono in medio
lateculum et dico meum est. Tu autem dic
non sed meum est. Et fiet sic initium. Po-
sita est igitur testa in medio. Dixit unus meum
hoc est. Alter dixit. Non sed meum est. Et ille respondit.
Etiam tuum est. Tolle igitur et vade. Et disces-
serunt nec inter se contendere potuerunt. ¶ Erat
autem abbas Agathon sapiens et intelli-
gendo impiger ad operandum parcus in cibo
atque vestimento. Dixit autem. Secundum volun-
tatem meam numquam dormivi retinens in
corde adversus quemquam dolorem nec dimisi dor-
mire alium habentem adversum me aliquid. ¶
Moriturus Agathon tribus diebus mansit
immobilis apertos tenens oculos. Cumque pul-
saretur a fratribus respondit. In conspectu divini iu-
dicii assisto. Dicunt ei. Et tu times.
Et ille. In custodiendis mandatis dei
virtute quantum potui laboravi sed homo sum
et nescio utrum placuerint opera mea deo.
Dicunt ei. Et non confidis de operibus que fue-
runt secundum deum. Et ille. Non presumo donec venio
ante illum. Aliud est iudicium dei aliud hominum.
Cum autem adhuc vellent interrogare ait. Os-
tendite caritatem et nolite mecum loqui
quia occupatus sum. Et hoc dicto statim spiritum cum
gaudio misit. Videbatur enim eum colligen-
tem spiritum quemadmodum quis salutat a-
micos suos dilectos. Hec in vitas patrum.

De barlaam.

Barlaam cuius
hystoriam iohannes damascenus diligen-
ti studio compilavit operante in eo di-
vina gratia sanctum iosaphat regem ad
fidem convertit. Etenim cum universa India chri-
stianis et monachis plena esset surrexit rex
quidam potentissimus nomine avennir qui christianos et
precipue monachos plurimum persequebatur.
Accidit autem ut quidam regis in palatio suo pri-
mus divina monitus gratia regiam aulam re-
linqueret et monasticum ordinem intra-
ret. Quod rex audiens et pre ira insaniens
cum per quaeque deserta inquiri fecisset et vix inve-
nisset ad se adduci mandavit. Videns quod
eum vili veste coopertum et fame ma-